

«Інженерного забезпечення» та «Радіаційного, хімічного, біологічного захисту» (практична частина). Для проведення заліку розроблено білети, до кожного з яких включено чотири питання: два теоретичних і два практичних.

Крім того, контроль на рівні ректорату здійснюється з метою перевірки якості навчального процесу на кафедрах, визначення реального рівня залишкових знань і умінь курсантів через певний термін після завершення вивчення навчальної дисципліни або її частини. Такий контроль проводиться у формі ректорської контрольної роботи відповідно до «Положення про моніторинг навчальних досягнень слухачів (курсантів, студентів) НАДПСУ».

Оцінювання рівня військово-спеціальної компетентності курсантів здійснюється відповідно до «Положення про систему поточного і підсумкового оцінювання знань слухачів і курсантів НАДПСУ».

Список використаних джерел:

1. Гаврилюк В. В. Критерії, показники та рівні оволодіння майбутніми офіцерами-прикордонниками основними компетенціями бойового забезпечення оперативно-службових (бойових) дій / В. В. Гаврилюк // Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія : педагогічні науки / [гол. ред. О. В. Діденко]. – Хмельницький : Видавництво НАДПСУ, 2016. – № 5 (7). – С. 42–49.

2. Гаврилюк В. В. Обґрунтування методика навчання майбутніх офіцерів-прикордонників основ бойового забезпечення оперативно-службових дій підрозділів / В. В. Гаврилюк // Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія : педагогічні науки / [гол. ред. О. В. Діденко]. – Хмельницький : Видавництво НАДПСУ, 2017. – № 1 (8). – С. 73–80.

Гапка О.А.

студентка,

*Львівський навчально-науковий інститут
Ужгородського національного університету*

МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Проблема розвитку застосування інформаційних технологій навчальними закладами України як ніколи є актуальною в наш час. Адже щодня ми спостерігаємо нові винаходи, програми та інші засоби, створення яких спрямоване на покращення життя людей.

Не всі університети, інститути, коледжі чи школи володіють достатньою кількістю інформаційних систем, таких як комп'ютери, програмне забезпечення, обчислювальна техніка, виробничі процеси, програмно-технічні засоби чи належна методика подання інформації завдяки інформаційно-комунікаційним технологіям. З цього випливає, що не всі учні чи студенти мають змогу отримувати належні знання, не встигаючи йти в ногу з науковою еволюцією [4].

Проте, вищі навчальні заклади (ВНЗ) намагаються забезпечити своїх учнів усім необхідним.

Нещодавно я отримала досвід роботи зі студентами у Львівському навчально-науковому інституті Ужгородського національного університету з дисципліни «методика викладання у вищій школі». Під час проходження педагогічної практики мною перевірялась теоретична і практична підготовка студентів, які навчаються за спеціальністю «педагогіка вищої школи». Я зрозуміла, що ця практика збагатила мої знання новим досвідом у роботі зі студентами. Також зіткнулась з проблематикою методики викладання з використанням інформаційно-комунікаційних технологій і необхідністю в особливому підході до учнів цієї дисципліни, адже кожен студент потребує якісної подачі інформації, аби якомога краще засвоїти її і мати змогу опрацювати отриманий матеріал самостійно та вивчати його більш конкретно. Для цього також необхідні особисті навички студента, як наприклад, вміння працювати з комп'ютером та електронними ресурсами і носіями інформації.

Освіта повинна орієнтуватись на певні технології, що розвиваються та дають змогу формувати вміння в учнів вчитись, оперувати і керувати інформаційними даними, з достатньою швидкістю опрацювати отриману інформацію та приймати рішення, вміти пристосовуватись до потреб сучасного ринку праці, тобто формувати ключові життєві пріоритети. Перехід до інформаційного суспільства у світовому процесі, а також економічні, соціальні та політичні зміни, що відбуваються в Україні, є причиною до виникнення необхідності у прискоренні реформування системи освіти.

Потреба пошуку нових методів навчання та організаційних форм спричинена тим, що виникла нагальна необхідність у створенні методики, яка б могла відповідати акомодатії навчального закладу до нової комп'ютерної ери та інноваційних технологій.

Педагогічну новизну сприймають наче виняткову форму педагогічного мислення та діяльності, що спрямовані на залучення нововведень до освітнього процесу, або як засіб створення, поширення і впровадження дотепер незвіданого в освіті.

Вищий навчальний заклад чи школа повинні стати одними з основних найважливіших факторів у формуванні нових життєвих установок особистості. Ці задачі під силу виконати лише тим педагогам, які можуть не тільки заповнювати пам'ять і голови учнів та студентів, але й вміти формувати їхню компетентність.

За умов традиційної форми та методики навчання, молоді люди, отримуючи інформацію, не мають змоги здобувати її самостійно та опрацювати отриманий матеріал, чи вміти застосовувати практично те, що почерпнули раніше.

Сучасному суспільству потрібна компетентна особистість, яка зможе приймати активну участь у розвитку науки, економіки, мистецтва та культури. Тому на перший план в освіті сьогодні висувається задача створення сприятливих умов для розвитку і виявлення розумових здібностей учнів та

студентів, задоволення їхніх потреб чи інтересів, розвитку наукової активності та творчої самостійності.

Освітній процес має спрямовуватись на перспективу в розвитку суспільства. Створення хорошого, якісного інформаційного середовища є основним та ключовим завданням для переходу до інформаційного суспільства. Це означає, що в освіті сьогодення необхідно використовувати найновітніші інформаційні технології. Масове впровадження інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) в сферу освіти створює проблему, що пов'язана із забезпеченням комп'ютерними технологіями закладів освіти. Ця проблема стає однією з пріоритетних [3, с. 18].

Усі навчальні дисципліни можуть значно впливати на людину, яка саме формує себе як особистість. Також вони мають вплив на методи вирішення завдань, що мають зв'язок з навчанням і навколишнє середовище в цілому. Нові інформаційні технології розчиняють перед учнями та студентами доступ до незвіданих інформаційних джерел, а також збільшують їх кількість, суттєво підвищують якість самостійної роботи, дозволяють правильно реалізовувати нові форми і методи навчання.

На сьогодні комп'ютеризація навчального процесу постає одним з найперспективніших напрямів, що ведуть до підвищення якості освіти. Цій проблемі присвячується вагома частка уваги з боку центральних органів управління освітою та навчальними закладами. Тим не менше, масштабна масова комп'ютеризація навчального процесу у вищому навчальному закладі – суттєва проблема. Вона потребує тривалої і цілеспрямованої праці та постійної уваги.

Таким чином, аналіз методики застосування інформаційних технологій закладами освіти дозволяє зробити висновок, що на сьогодні спостерігається недостатня вивченість окресленої проблеми, зокрема створення належних умов для підготовки майбутніх спеціалістів у різноманітних галузях науки.

Список використаних джерел:

1. Алексюк А. М. Педагогіка вищої освіти в Україні. Історія. Теорія : підручник / Анатолій Миколайович Алексюк. – К. : Либідь, 1998. – 560 с.
2. Психологический словарь / Под ред. В. В. Давыдова, А. В. Запорожца, Б. Ф. Ломова и др.; Науч.-исслед. ин-т общей и педагогической психологии Акад. пед. наук СССР. – М. : Педагогика, 1983. – 448 с.
3. Волкова Н. В. Формування інформаційної культури студентів індустріально-педагогічних факультетів у процесі фахової підготовки. «Теорія і методика професійної освіти» / Наталія Валентинівна Волкова ; Респ. ВНЗ «Кримський гуманітарний університет». – Ялта, 2009. – 20 с.
4. Кадемія М. Ю. Використання інформаційно-комунікаційних технологій навчання у вищих навчальних закладах / М. Ю. Кадемія // Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. – 2013. – № 21. – С. 46–52.